

Identitat col·lectiva

Opta al Premi de Poesia
Castellitx 2025.

Pseudònim: Ropit

Xiii

*No se si som pedra o som plom
ni de curta o llarga bassetja
jo rodolo amb el mon,
sempre ballo amb la més lletja.
Per sobre veig les de llarga
per sota van les de curta
metàfora d'enteniment
o és també de força bruta?
I és el meu vol transcendent?
Tindrà el viatge algun fi?
Quin és avui mon destí
ma obligada trajectòria?
ascendent o descendent?
i quin és el meu bagatge
de ben poc equipatge
i eficaç com tremolí,
el fracàs o la glòria?
i si em poso incandescent
o airada adolescent?
Vaixell, escut o romà
llebre, metall o berenar
mai se on m'aturaré
ni si em toca terra o per mar
ai si pogués triar on poder impactar
ai si pogués decidir on poder foradar
qui sap el que triaria.
Pot ser cap verge desgraciat
de trancada cervellera ?
o millor traspasar,
tot romàntica enamorada
el cor de ma estimada?
Encara que sigui pedrada
Vertadera?*

*I sobrevolo turons entre gegants i potons
entre elefants i contendies
i els meus cops ja són llegenda
per Tessí; per Trevia o Trassimé
morin Cònsols romans,
morin indignes fatxendes.
Davant Roma m'aturaren,
no em deixaren desplegar
eren massa dures murades
per no caure a pedrades?
Qui sap si de cara al vent
les hauríem superades.
Per Cartago ens daren llargues
mercenari sense jou, però amb suc i dones
cartes traïdores que me tiraren
a la prostituïda i romana causa
Per tutatis, que vaig servir a les Gàl·lies
Per tutatis que vam ferir a les Gàl·lies
sens colleres de bous
ni formant de tortuga falange
ni en passos d'oques en falç
ni en Terços ni en piques ni en Flandès.
Lliure som tal resistent ravenissa,
tal colom d'escampadissa
en esquivar tot falcó en tot meva dignitat
àgil falzia avui som, cel oberta a tot mon
Llibertat és el meu nom,
sens pedrada ni corretja,
sens fusells o sens bassetja,
llibertat vull per a tot hom.
Teva si vols sempre som
verge o cap verge
de fona sempre major, quina?*

Anell fidel

Poesia suggerida per l'anell *fede*, o anell fidel- matrimonial tardo romà trobat al castell de Santueri. De qui seria i quins records portaria allà dalt?

Anell fidel

*Jo camin
tot sol a l'alba
per la carena banyada.
I cavil,
i record la teva mirada,
de desig , salvatge
I vigil, i vigil en la boirada
I sonmii,, be sonmii
que tornes a mirar- me
que vens a cercar- me
que em fas despullar- me
en la rosada, mullada
en tota matinada,
en cada matinada,
per fondre de passió
junts tota gelada.
perfumats de vidalba
Teu som Fidèlia ardent
no necessito argent
ni altra cadena oblada
que ta cintura rosada
recollida i abraçada,
Amb nostres mans fent d'anell*

Gota a gota somni a somni

*La goteta cau que recupera,
 pluja humil acarona una terra
 sempre disposta a ser gerra,
 sempre disposada a fer de gerra
 sempre ferida de sequera.*

*Pluja feliç, acollidora,
 pluja de primavera que enamora.
 Pluja de tardor perfum de l'amor.*

*La boirina mallorquina no és com la parisina
 no es freda si no divina.*

*Tampoc sempre és turmenta o ventura
 febre, passió o calentor.*

Sovint es recolliment i dolçor, sovint és pluja del cor.

*Fràgil animeta, pobre colometa, cameta d'aranya fineta
 en cos emmalaltit, tísic esquifit però feliç
 entre la música nèctar de tot esperit
 Pluja pianola de Chopin intimista.
 Plugim que relaxa i tranquil·litza.*

*Pluja de nota segura, pluja de càlida cordura
 Pluja de París per estimada Elena
 estimada Polònia, la desitjada Troia
 Sempre punt de calculada pena,
 sempre a punt de trista i eterna amargura.*

*Gota a gota la canaleta crea la nota,
 fil i grana de pentagrama
 que equilibra i reconforta.*

*De sobta el ritme és fa més fort,
 tot capgira, tot romp composició,
 trom tron tron més ràpid, més fort, mes gros.*

*Que ha passat, per que he canviat?
 tortura del cor tortura de cos,
 potent i perillós os que rebenta fogós.
 La gota cau forta, ataca ma innocència*

i m'apura i sulfura i m'impacienta.
Pluja de records trists desgràcia;
pluja de gris temor, de trons, de tempesta
sobre ma estimada Pàtria.
Dividida, repartida, profanada
de preludi intimista a Polska barata
Ajuda, ajuda, ajuda!
I entra George i em fa una abraçada
i a tanta tempesta li posa besada
i la por em lleva quan m'acarona i conhorta .
I prest recupero l'esperit, l'esperança i la força
com la goteta recupera en el pentagrama
la seva pàtria

Testament vital

*Si em veig perdut i sens cura,
o em veieu perdut sens mesura
ordre donj.*

*No encalceu curanders ni dons,
ni dols ni aigües beneïdes.*

*Fonollassa i cascall i per avall
I fora mónj.*

Experiments amb ma vida? pagant mai.

Que ma mort sigui benefici.

Darrera en venen d'altres.

*Per viure en decrepitud
prefereixo volar feliç
per sota beatitud.*

*O com a guerrer de la vida
Les mil fembres del paradís.*

*Experimentades i una darrera altra
poc a poc, final feliç.*

*No poden fer obra de caritat
on la caritat hauria de ser norma?.*

*Qui no vulgui esser més per aquí
ho ha de poder decidir.*

*I a anar de dimonis si li ve de gana
i anar de peònies si li surt del karma
o anar de maria si li surt de l'ànima.*

*Quin dret te ton Deu o ton Pope
sobre ma existència vana,
Tarambana?*

*Tinguin humanitat, tinguin consciència
Se llevin segles de curtor àspid.*

*Qui pregui per mal partir ordeni testament martir
i sospiri quatre llanderades ben pegades
per arribar a l'estasi.*

Ma vida és meva i lliure,

*lliure i revetllera, llamp, vent o oronella.
I si m'he de reencarnar que sigui en rossinyol
Potent i melodiós reguinyol
I si he de tornar que sigui en ropit.
Actiu i fogós i petit,
discret, senzill i humil.
Per saltar eixerafit tota llosa o garbellat,
ni tenir mai por, ni llàstima, ni malaltia
ni fred, ni cansament, ni peresa
per piular impertinent tota oïda
de neros creguts amos de vida.
I fer ho sempre amb enteresa
i fer ho sempre amb fortalesa
i saludar deixondit qui respecti,
estimi, recordi i accepti
tot i sempre així com som
altre humil fill de quasi tots els vents del món*